

Medlem Hr. Chr. Hansen, der spurgte, hvorledes det forholdt sig med de 100 000 Tdr. Rug, som Staten havde tilbage ved Høstaarets Udgang. Jeg skal derom oplyse, at det heldigvis var betydelig større Kvanta, og at vi i August med Villie holdt disse Kvanta i nogen Grad tilbage, fordi det var Ministeriets Ønske og for øvrigt Opfyldelse af et Løfte, der var givet Finansudvalget, at den Beholdning, der fandtes ved Høstaarets Udgang, skulde anvendes til at sikre Befolkningen, at der ikke blev et Hul i Forsyningen ved Overgangen fra lovfæstet Kornordning til fuldkommen fri Handel. Men da den danske Høst efterhaanden kom frem, og der blev paabegyndt Import udefra, paabegyndte vi ogsaa Salget fra Statens Lager, og jeg skal oplyse, at indtil 1. November d. A. er al Hveden, nemlig 32 349 t, solgt til en Gennemsnitspris af 30 Kr. 53 Ø. pr. 100 kg. Af Rugen er ca. $\frac{2}{3}$, nemlig 25 159 t, solgt til en Gennemsnitspris af 32 Kr. 53 Ø. Tilbage var den 1. November 13 612 t; men da var vi inde i en Periode, hvor det næsten ikke var muligt at sælge Rug, fordi der ingen Købere var. Rugprisen faldt derfor meget stærkt, og der blev i de første Dage af November Maaned solgt Rug fra Statens Lagre til mellem 21 og 23 Kr. Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen mente, at det, der saaledes var tilbage — det er nu reduceret til 11 000 t —, kunde passende sælges til nedsat Pris, for at man kunde faa Rugbrødsprisen sat endnu længere ned. Det er Reminiscenser fra den forrige Periode, der her dukker op hos det ærede Medlem. Thi jeg ved ikke, med hvilken Hensigt Staten nu skulde give sig til at sælge sin Rug til nedsat Pris. Rugprisen her i Landet bestemmes jo i den frie Handel, af Prisen paa importeret Rug, der igen er bestemmende for Prisen paa dansk Rug. Hvis vi nu skulde sælge Statens Rug til nogle Møllere for 19, 18, 17 eller 16 Kr. pr. 100 kg, vilde det være det samme som at forære disse Møllere et Beløb svarende til den Nedsættelse, der var foretaget; og det vilde være vanskeligt at se, hvilke Møllere der skulde have denne Fordel. Jeg ser derfor ingen Grund til, at Staten sælger sin Rug til nedsat Pris. Staten har saa vist betalt betydeligt mere for denne Rug, end Prisen er nu, og Resultatet af Kornordningen er heller ikke af den Beskaffenhed, at der er Grund til nu at sælge Rug til nedsat Pris. Tværtimod bør der her anlægges et forretningsmæssigt Synspunkt, og Brødkornsadministrationen har jo ogsaa nedsat et forretningskyndigt Udvalg, som har fore-

staaet Salget af alle Hvedebeholdningerne og indtil nu altsaa $\frac{2}{3}$ af Rugbeholdningerne.

Fra disse Bemærkninger vedrørende Budgetterne for det kommende Finansaar og for indeværende Finansaarskal jeg derefter vende mig til en Omtale af forskellige Forhold under Landbrugsministeriet, som har været fremdraget under denne Finanslovdebate.

Det ærede Medlem Hr. Stauning spurgte mig, om det var rigtigt, at Statens Skovarbejdere fra Oktober skulde arbejde for en Timeløn af 93 Ø., medens Timelønnen tidligere var 125 $\frac{1}{2}$ Ø. Ja, det forholder sig, som det ærede Medlem jo meget godt ved, saaledes. Jeg havde heller ikke Indtrykket af, at det ærede Medlem spurgte saaledes for at faa Svar, men jeg havde det Indtryk, at han fremdrog denne Sag, fordi han ønskede den bragt ind i Debatten her i Tinget som Grundlag for en Række stærke Udtalelser, der blev rettet mod mig. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kom meget højt op i Omtalen af dette Spørgsmaal. Men der var en Ting, som han beklageligvis glemte at oplyse noget om, og det var, hvorledes den nu fastsatte Timeløn forholder sig til de Tariffer, der er vedtaget i de paagældende Overenskomster. Det ærede Medlem lægger jo ellers overordentlig stor Vægt paa Tarifferne. I sin Ordførertale udtalte det ærede Medlem om Tarifferne følgende stolte Ord: „Lov er Lov, og Lov skal holdes; ogsaa den Lov, der er vedtaget af Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer skal holdes, indtil anden Aftale træffes. Denne Lov gælder ogsaa for den danske Stat, og den gælder ogsaa for den danske Rigsdag“.

Jeg maa maaske her indskyde, at jeg for mit eget Vedkommende ikke kan samstemme med det ærede Medlem i denne Opfattelse. Jeg ved vel, at Rigsdagens Lovgivningsmyndighed ikke er ubegrænset; Grundloven indeholder jo i saa Henseende visse Indskrænkninger, bl. a. med Hensyn til Ejendomsretten, Næringsfriheden og flere andre Forhold. Men jeg har aldrig før hørt, at de private Sammenslutninger af Arbejdsgivere paa den ene Side og Arbejdere paa den anden Side har kunnet vedtage Love — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig —, oven i Købet Love, som staaar hævet over de almindelige af Rigsdagen vedtagne Love, ja, som maa sættes i Klasse med Grundloven eller maaske endog over Grundloven. Jeg tror, det ærede Medlem her er inde paa en ejendommelig og i statsretlig Henseende farlig Opfattelse. Hvis det ærede Medlem Hr. Stauning og jeg f. Eks.